

H. Portell
CASTELLÓ D'EMPÚRIES, 3 NOVEMBRE DEL 1935

Periòdic quinzenal de cultura, esports, excursionisme

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

Carrer Prat de la Riba, número 9 — Telèfon, 9

COMPREU A LES CASES AQUÍ ANUNCIADES QUE SEREU MOLT BEN ATESOS I ESTALVIAREU DINERS

OMNIBUS DE JOSEP SALA

SERVEI FIGUERES-LE PERTHUS-PERPIGNAN

H O R A R I

Sortides de Figueres: 7'15 — 10'45 — 14 30 — 17 30

Arribades a Perpignan: 9 15 — 12 45 — 16 30 — 19 30

Sortides de Perpignan: 7' — 10' — 13 15 — 17'

Arribades a Figueres: 9' — 12' — 15 15 — 19'

OCTUBRE DEL 1935.

F U S T E R I A

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

CAFÉ NOVETATS

Els millors licors i aperitius

JOSEP CANET

Castelló d'Empúries

PERRUQUERIA DE
PERE RIPOLL

Ondulacions, Permanents, Cintures i
demés útils per a Senyorettes.

APARELLS MODERNS

Joves, si voleu el cap net i arreglat
passeu per aquest acreditat Saló del
Carrer ANTON AGRAMONT, 11
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Grans Magatzems de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegància Solidesa-Economia

AVINGUDA REPÚBLICA, 19

FIGUERES

COMERÇ de GRANS

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

● LA PALMA

Confiteria i Comestibles

JOAQUIM PUIG ESTEVE

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

PRODUCTES LITURGICS

ROURA

• FIGUERES •

“Els Rossinyols”

de Castelló d'Empúries

Cobla - Orquestra - Orquestrina

 PROVEU-LA

ANY II Castelló d'Empúries, 3 de novembre del 1935 N.º 27

LA NOSTRA DANSA - LA SARDANA

No es pot pas dir de cert quin és l'origen de la sardana, si bé l'opinió general la fa provenir de la Grècia clàssica. Així opina el gran poeta provençal En Frederic Mistral, segons manifestà en la seva visita a l'Empordà en 1868.

No ha estat sempre en la forma actual la nostra sardana, sinó que en principi es ballava la sardana curta, que juntament amb el contrapàs convisqueren agermanats sense separar-se gairebé mai centenars d'anys, acompanyant-los en molts indrets el Ballet i la Corrandà.

Ens demostra a bastament això, un poema titulat «Prædium Rústicum», escrit en llatí pel P. Jaume Vanieri, jesuïta llangüedocià, publicat a Béziers en l'any 1750, que diu així: «De primer en gran renglera i donant-se les mans passegen una estona (farà referència al Contrapàs) ara segueixen i tornen els dansaires al mig de la plaça tot fent-ne gran rodona... tot balla, peus i mans, amb graciosos moviments a esquerra i dreta anant (és la Sardana) continua: Rompuda la cadena es miren, es segueixen i després les parelles es troben o es deixen (figura del Ballet) i acaba dient que amb ràpid giravol es topen cara a cara, tot d'una, i a una senyal el ballador s'empara amb la seva parella i l'alça amb braç nervut (que serà la corrandà alta).»

Així demostra l'autor la gran popularitat que tenien en el segle XVIII el Contrapàs, la Sardana, el Ballet i la Corrandà, ja que foren tema preferent en aquest poema, servint-se el poeta d'ells per considerar-los tradicionalment antics, servint-li de mo-

del per a demostrar la vida popular consuetudinària de la pagesia.

Si un dia en aparèixer la sardana llarga s'ha eclipsat la curta, juntament amb els ballets ja anomenats, no podem consentir que restin en oblit els que foren pares de la nostra dansa actual, com diu Aureli Campmany, ja que l'engendraren.

Si com sembla és l'Empordà el breçol de la Sardana i aquí en nostre terreny s'ha esdevingut el seu reliquiari en tot temps, ¿podrà haver-hi un sol empordanès que no estimi la seva dansa, tan honesta, noble i fins podríem dir-ne religiosa, ja que en el seu origen ho fou de religiosa? ¿Com pot ésser que un jove empordanès que no hagi après el seu ritme no l'aprengui? ¿A qui pot esdevenir-li indiferent el refilar de la tenora si per les seves venes s'hi mou la sang roja i fresca d'un pare que l'ha ballada? Si algun n'hi ha que no l'estimi la nostra dansa que marxi de la terra i si després d'anys del seu exili no es commou en oir en terres estrangeres la nostra dansa, serà que no és empordanès, perquè la sang no es torna aigua.

Si fins els que no la viuen la nostra dansa l'estimen i la veneren, ja per la forma de ballar-la com per la típica sonoritat dels instruments, omplenant-la d'elogis, ¿perquè pot haver-hi empordanesos que la descuidin i passin indiferents per la plaça quan la ballen sense que els seus ulls espurnegin vida? Ara mateix em trobo davant del retrat del malaurat músic francès i amant de Catalunya En Deodat baró de Séverac, que així elogia la nostra dansa: La tenora tradueix musicalment l'ànima del país. Si tan l'estimen i honoren els estrangers, ¿per què els de la pàtria l'obliden?

El temps de decadència de nostra raça em temo sigui arribat, retornant a un primitivisme eixorc, com ho demostra l'empenta que ha pres el ball modern amb música de Jazz, que si la música és estrident i dolenta ho és més encara el gest provocatiu i descarat dels que la ballen, que si al principi sols era en cabarets, ara s'és dut fins en les nostres cases. Es diu bon ballador el que marca molt bé un Fox o una Rumba, un Charleston o un Tango a voltes importats d'un lloc de cafres o d'un país d'antropòfags i es descuida tristament la nostra dansa, tan gran, tan noble, que estén d'un cap a l'altre cap d'una gran plaça la grandesa del seu art i el ritme del seu aire melodiós tendre i acaronador com són les carícies d'una mare. — CANILLE.

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

(APUNTS HISTORICS)

(Continuació)

dins el territori del seu comtat, com també dels rius, canals, fonts, camins, exercint un domini absolut i sense dependència de cap altre autoritat. Els comtes del Rosselló no eren subjectes ni feudataris dels de Barcelona però sí dels de Ampúries, com també ho foren els Vescomtes de Rocaberti i els de Cabrera i Castelnou.

Del comú parer dels historiadors antics, es dedueix que abans de la conquesta de Barcelona existia a Catalunya aquell cèlebre comte Ermengaud o Armengol o segons altres Irmingarius comte d'Empúries, del Rosselló i Urgell i segons sembla també de Mallorca que en l'any 813 obtingué una tan gran victòria damunt els alarbs que s'apoderà de vuit grans naus, en les quals eren presoners una multitud de famílies corses, amb més de 500 homes que foren alliberats. Existia doncs ja en 813 el Comte d'Empúries Ermengau, Armengol o Irmingau, que és el primer que les cròniques senyalen en les cronologies del comtat d'Empúries.

Essent ja conquistada Barcelona i donada en comtat a Barà, regnant Ludovic Pius, sembla que morí aquest gran home Ermengau, sense que pugui d'una manera certa senyalar la data precisa, si bé degué ésser abans del 820, car en aquesta data torna el comtat d'Empúries, Urgell, Rosselló, Cerdanya i Pallars a aparèixer en nom de Ludovic Pius, cosa que no deu estranyar car encara els comtes no tenien el dret a legar als seus fills el comtat, que no era encara hereditari sinó personal, i per això, no obstant i haver mort tenint fills, no els pogué trametre el comtat, cosa que esdevingué després més tard en els altres comtes.

SUNYER PRIMER: Ben poques coses es troben del pas d'aquest personatge pel comtat d'Empúries. Es cert que en 834, en temps encara de Ludovic Pius llogué lloc el seu poder i que era nebot o cosí de l'anterior Armengol. Tal vegada atenent a qualitats molt remarcables del seu nom i presligi cregué

convenient Ludovic Pius trametre a ell els títols i dominis del seu oncle o cosí, prescindint dels descendents més directes que pugués aquell tenir.

TERCER COMTE D'EMPÚRIES: ALARIC. - Sigui per mort de l'anterior o perquè Ludovic Pius li hagués conferit altres càrrecs, el cert és que en 843 fou nomenat comte d'Empúries Alaric, fill de Barà, comte de Barcelona, que altres anomenen Frideric o Adaleric.

Alaric era Gran Senyor en Catalunya, amb domini a Besalú, Girona, Empúries i Perelada i sembla s'ha de tenir pel primer compte de Besalú, per tercer d'Empúries i primer de Perelada, encara que sembla que els títols de Besalú i Girona els tenia solament com a governador i per feudo en vida, doncs no es troba la seva successió en aquests dos de Girona i Besalú com en el d'Empúries. Contra aquest comte foren dictades dues sentències condemnatòries respecte a certes possessions i dominis afectes al patrimoni del Bisbe de Girona, que a la mort del Bisbe Wimer any 842 o 843 havien estat traspassades al comte d'Empúries i que després reclama el nou Bisbe Gondemaro, com a cedides per l'Emperador Lluís Pio. La segona fou de restitució al Monestir de Sant Quirze i Sant Andreu del que també injustament els havia estat tret, que sembla es tractava del domini de Castro-Tolon, amb totes les seves pertinenències de terres, plans i muntanyes amb llurs cases, llocs i persones.

QUART COMTE D'EMPÚRIES: BERNAT. - Succeí en el comtat d'Empúries, Rosselló i Perelada a Alaric que o bé per mort o altra causa inconeguda cesa en aquest comtat des de juliol de 844, doncs consta en un document que signa Carlos Calvo confirmant els dominis que havien estat concedits per l'Emperador Carlos i el seu pare Ludovic a l'església de Girona i el seu Bisbe Gundemar, fent menció del comte Bernat.

El cronista Pujadas no es determina del tot a dir que aquest comte Bernat sigui el d'Empúries, abans bé parlen d'aquest privilegi disputa que aquest Bernat sigui el compte d'Empúries. Discorre així: no podia ésser el cèlebre Bernat comte de Bar-

Huc.

(Continuarà)

AL COMPANY KINA-MINA

«No fometeu la discòrdia, que
solament us portarà al fracàs».

(Paraules de KINA-MINA als esplaistes).

¿Com podrien declarar-se guerra dos germans freturosos pels mateixos ideals, i cobricel·lats per l'ombra protectora de l'ufanós brançam del ja corpulent i benefactor Arbre de Pau de nostres benemèrits Esplais? ¿Com pot suposar-se doncs, que dos Esplaites, poguessin destruir-se mutuament, tirant-se els trastos pel cap o fent pujar el nivell del muga amb la seva sang? ¡Quin bonic programa seria aquest per a fer riure, i fregar-se les mans de gust als *morenos* de l'altre costat!...

Vista la vostra «Petita observació» que em féu des d'aquestes columnes, no acabo de saber veure ben bé gran diferència d'apreciació entre vos i jo respecte la música de *Jazz-Band*. El que hi ha, amic meu, es que jo mai he sentit cap devoció per ella, i en el meu articlet «Platges Marineres» vaig parlar ne d'una manera mo't subjectiva, en general, i sense fer distincions; i vos devot o tal vegada compositor, distingiu entre dues classes de músics: els que profanen la música, els que profanen el *Jazz* (que són als que jo em referia, els que *atabalen* deia jo) i els músics vertaders, diem-ne, amb dignitat professional. Amb aquests darrers, actuant amb l'instrumental de *Jazz*, interpretant exemplars com els que aludiu d'aquesta música tècnica—que n'hi ha sense dubte—¿qui podria negar que es pugui fer bona música? Vos aspireu i us preocupeu per *el depurament* d'aquest sistema de música; jo demanava *una mica més de puresa*, ja veieu que fins en això coincidim.

Enemic de controvèrsies; lluny la intenció de lesionar a ningú amb les meves pobres paraules, possibles interessos creats; i més lluny encara el pensament, de volguer-vos donar cap consell, que per altre part, no heu de menester, permeteu-me no obstant, amic meu, que us digui en el que crec diferim. Jo, català, si hagués de trencar una llança en defensa de la música, no ho faria pas per una de forana, vinguda de les selves americanes, de la jungla afri-

cana o de la india, que a mi, *particularment*, poca cosa em diu, per més que l'hagi imposada el vent, possiblement passatger, de *la moda actual*. Al parlar així, no aixeco cap bandera nova; no és d'ara; soms molts; formem legions que pensem i diem el mateix jo no soc més que un senzill legionari. Estimem, sí, el nostre; la nostra música Catalana, d'innegable i alta valor espiritual i artística, que ha inspirat pàgines bellíssimes i immortals d'inefables encisos audibles; inesgotables; d'una inestroncable varietat de gammes meravelloses, suavíssimes, que ens recorden la flaira pairal del romaní i la farigola del nostra Montserrat; d'asseollades i calentes sonoritats, com els granítics penyalars del Montseny; de blanques i fresques corrandes com el lluminós Canigó; de melodioses estròfes, com els còlics arpegis que el ventijol arrenca de nostres boscúries, al bressolar lleument els seus florits brancatges, poblats també de canores ocellades; de robusta composició com quant bufa la mestrelada; de forta i valenta estructura com els vigorosos ruflets de la tramuntana empordanesa, tot això de què es pastada la vostra carn i la meva, tot això de què estan constituïdes les nostres ànimes, tot això que ha donat el tremp a la nostra raça de titans, admiració dels segles. ¿Tinc de recordar-vos amic meu, que el geni d'aquesta raça, ha fet florir arreu de nostra terra, una pléyade d'institucions venerables, i ha bastit una superva Catedral, orgull de l'afiligranada arquitectura moderna, per a retre degudament culte a aquesta música, i que els seus sacerdots, auriolats d'immortalitat, nous Rogers de Flor, amb els seus moderns almogavers, s'han llençat fronteres enllà, conquerint arreu, amb ella per tots indrets, admiració, respecte, llaurers, i glories en les esferes més enlairades i sublimes del món de l'art que ens ocupa, del cant, i també de la dansa, aquesta nostra dansa, noble i serena, que es desgrana per totes les plac's de nostra Catalunya, i dansada pel seus fills, amb unció religiosa, amb fe ancestral, i el cor rublert d'amorosívo la joia? Aquesta música tant íntima, tant nostra, tant característicament catalana, és la que ens fa sentir, la que ens parla a l'ànima. Es la que estimem. Vos, català, no crec deixeu de fer-ho per una altra. ¿En que podria consistir, doncs, la nostra diferència? ¡Soms germans!

Amicalment us ofereixo la ma tot saludant-vos,

JHON

Cant de l'enamorat

Bonica com un pom de flors
 però juveneta encara
 son cor no està per amors,
 se li coneix amb la cara.

Simpàtica.... aixó sí
 i d'un parlar que enamora,
 semblant al d'un serafi
 que oïria a tota hora.

Sa mirada tremolosa
 a n'el meu cor ha inspirat
 una cançó amorosa
 que cantaria de grat.

Dient-li que tot mon amor
 és sols inspirat per ella
 que tinc malaltís el cor
 no gaudint tal meravella.

Pom-Pom

LLAPIS ROIG

JHON.—Aviat ens veurem i parlarem. Va sense tocar una lletra, està bé del tot.

CANILLE.—Repetim que els originals no poden ésser escrits sinó en una cara. Per la seva extensió deurà repartir-se en dos números.

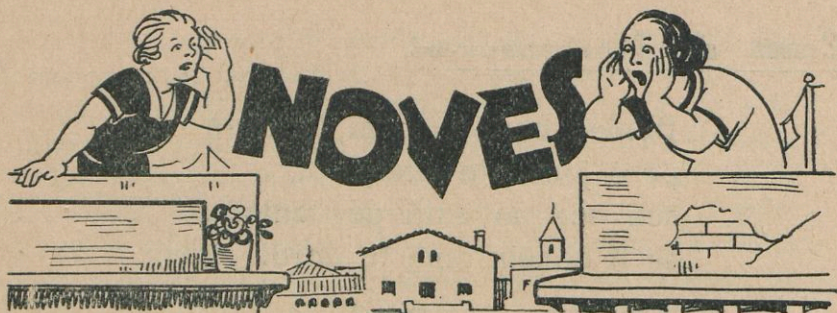
MUNTANYENC.—Com que el teu assumpte no perd interès anirà en altre número, car aquest és ple.

J. FERRER DEL POBLE NOU.—Com és que restes tan callat?

XIU-XIU.—Està bé però és massa coent, és pitjor que pebre.

POM-POM.—Endavant que ja va bé.

Quiscun

☛ Tal com es determinà en l'última reunió dels «Esplais» s'ha adquirit una participació de la Rifa de Nadal, corresponent al numeró 20634, que serà repartit en participacions de 2'50 pts. entre llurs membres que en desitgin.

Des d'avui podeu recollir-les a casa d'En Josep Serra, Sabateria, de la Plaça dels Homes. No es permet més d'una participació per individu.

☛ S'ha rebut del grup Atlètic de Figueres una sol·licitud a donar una exhibició de atletisme en nostre Camp d'Esports, que ha estat acceptada, i oportunament direm la data en que tindrà lloc l'espectacle.

☛ El mestre de música, el nostra benvolgut protector, En Josep Blanc Reinalt, té ja en son poder la lletra corresponent a la part musical dels grans pastorets, que sota el nom de *Pastorets de Tradició* s'estrenaran en les properes festes nadalènques. Donada la seva competència musical i el que estima a la joventut castellanina, per a la que s'ha escrit l'obra, cal esperar un magne esdeveniment artístic en la nostra vila.

☛ La nostra distingida protectora donya Mercè de Sentmenat vidua Moixó, Marquesa de Sant Mori, fa dies està greument malalta. Aquesta nova, que ha estat confirmada fa pocs dies, ens dona motiu per demanar encaridament a tots els esplaistes vulgin demanar al Senyor que li retorni la salut si aixís li convé, mentre ens condolem de la seva malaltia.

● Preguem amb tot l'interés als nostres subscriptors foranis que han anat rebent la nostra publicació durant el present any vulgin atendre el prec que se'ls féu particularment de remetre per gir postal l'import de la suscripció tal com se'ls deixa, perquè d'altra manera més a més de perjudicar la bona marxa de de la revista ens veuríem obligats a retirar-lis la suscripció.

● Els bons esplaistes, germans Marcos i Joaquim Saló que eren malalts, han ja deixat el llit i tornen a veure's en les nostres reunions, el que celebrem i desitgem retornin ben prompte a poder desenrotllar totes llurs activitats.

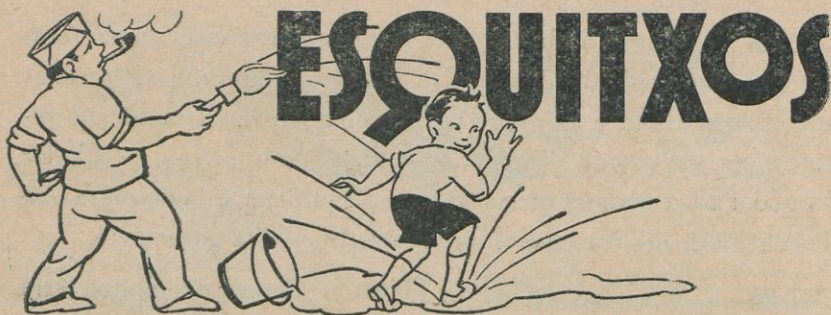
● Durant la setmana passada una tramuntana molt forta i freda ha fet que molta gent hagués de susprenre llurs activitats, retinguen-tse a casa, veient-se, amb tal motiu, interrompudes les feines del camp.

● Ens havem donat compte de la millora que en el brollador, que funcionava en la Plaça del costat de la nostra Catedral, s'ha portat a cap, cercant-lo amb una reixa metàl·lica, però no sabem endevinar quina finalitat porta.

● El dia 17 del proppassat octubre fou feta l'inspecció reglamentària de la instal·lació elèctrica del nostre local d'espectacles per la Delegació d'Indústria de Girona, trobant-la conforme.

● El diumenge dia 27 festivitat de Crist Rei els petits Avanguardistes celebraren la vetllada anunciada a més de tots els actes senyalats, reeixint molt bé del comés el que vol dir que encara que siguin petits tenen llur praudonor. Avant i sempre avant, que aquest és vostre lema.

*ES EL NÚMERO 20634 EL QUE
PORTARA LA SORT ALS ESPLAIS.*

▲ Van en doina els assaigs dels PASTORETS DE TRADICIÓ, il·lústima que el Sereno estigui tant afònic, que no pot cantar gaire bé les hores, però per el que fa referència al seu paper el desempeñarà de primera, tant pel tipo, que és encertat com per la traça, que l'hi posa tota. Pona i Calic vigileu que no vos pesqui en l'aixut, en aquell'a escena de la plaça.

▲ Encara havem de tornar insistir contra la perversió dels infants. Aquest cop fou una criatureta de poc temps que tot just comença a parlar, que en ple carrer del Pont, tinguent la en la falda una seva germaneta, ja mes gran, digué un mot poc correcte en passar un sacerdot. Mai aquest infant haguera dit el que no entenia si el seus pares no l'haguessin ensenyat a repetir-ho, totalment com un *llorilo*. ¿Quantes hores haurien passat per fer li aprendre aquell mot?

▲ Sembla que els futbolistes de Cadaquès s'hagin espantat de la mateixa seva, diem-ne victòria, obtinguda contra els Esplais el dia 22 de setembre, car no havem pogut aconseguir el retorn de visita, no obstant i haver-la senyalat en dues festes distintes. Amics futbolistes de Cadaquès vos esperem, no ens feu regrauar tant el vostre encontre.

▲ Hi ha algun aficionat al teatre que s'ha pres malament un canvi de paper en els Pastorets que es venen assajant; això és poca cosa, més a més si de pastor et feren passar a jove del poble, el trist, el lamentable, hauria estat si d'àngel haguessis passat a dimoni, allavors si que el canvi hagués estat radical i tenies motiu de queixa. Vols creure un consell d'amic?... deixat de rebequeries, i fes e' que et diguin, que a la fi tot és comèdia.

▲ Per haver passat a soci protector En Joan Mundet Via resta vacant el càrrec d'Administrador de la nostra Revista i que serà proveït en la primera reunió que es celebri. Qui tingui vocació per màrtir que es presenti, doncs és certament un martiri tenir d'arrancar els cèntims al nostre pròxim, molt més en temps de les vaques seques com sembla estem passant ara.

▲ A propòsit d'això de les reunions: Algú ha preguntat perquè s'havien sospès durant aquesta temporada, i jo li confitaria, perquè tu no hi eres, doncs si hi haguessis estat ho sabries. Pels Pastorets home, per poder assajar a tot gasto s'han sospès, però això no vol dir que qualsevol dia es tornin a reprendre car ens espera una tasca molt grossa si es vol portar a cap tot el programa.

▲ No obstant i haver circulat per gairebé tota la premsa assenyada la nova de que es presentava pels pobles per a ésser projectada una pel·lícula que sota la capa de naturisme presentava assumptes escandalosament immorals, que fins feien abaixar la vista als homes més despreocupats, aquesta cinta fou exhibida el dia 20 del propassat mes en el local social d'una entitat que s'anomena de dretes, de la nostra Vila. No cal que vulguin al·legar ignorància els directius de l'Entitat, car ja molt abans de fixar els cartells pels carrers, tot el poble sabia que a Roses en ésser projectada abandonaren el local una bona porció d'homes protestant de tanta porqueria. Menys mal que les dones de nostra vila en assebentant-se de l'assumpte s'abstingueren unànimament de presenciar la projecció. Per elles la més preada alabança, pel demés la nostra més enèrgica protesta.

▲ En la vetllada teatral del passat diumenge poguerem aplaudir l'actuació d'alguns esplaistes que fins avui restaven inconegudes com per exemple la d'En *Janot*.

Encara que el teu paper d'Elem, en els Pastorets, sigui d'un caient completament oposat, estem convençuts que obtindràs un altre èxit, tot és començar.

▲ El fins avui esplaista En Ramon Figueras, voluntàriament i lliurement ha demanat la seva baixa; complerts tots els seus deures i restant neta la seva fulla de serveis pot comptar sempre, no obstant, amb nosaltres.

PASSATEMPS

ENDEVINALLES

Tinc ulls però no hi veig gens,
i plantes sense ésser jardí;
ara tu, lector, barrina,
que més clar no t'ho puc dir.

Com més regna la quietud,
més se sent mon respirar;
tot el món em coneix prou,
però ningú m'ha vist mai.

Veureu primer l'animal
com se'l passa per la boca
i l'ensaliva i el baveja
i després se'l menja l'home.

AFORÍSTIC

Obraràs sempre amb justícia

.....

LOGOGRIF

1 2 3 4 5 6 7 8 - Comte d'Empúries

4 8 1 3 6 5 2 - Per Sant Joan

4 5 6 1 2 5 - operació de cuina

4 5 6 7 8 - a l'hivern

7 2 5 8 - nom de riu

8 7 2 - en poètica

5 2 - nota musical

1 - consonant

UN BON CAMBRER

- Escolti, cambrer; estic molt enfadat. Miri a l'escudella hi ha una mosca.

- Perdoni; no m'he atrevit a deixar-n'hi caure més perquè no sabia si li agradaven.

COMBLES

Quin és el comble d'un home distret?

I el comble d'un manco?

El comble de la força, quin serà?

CATALA MULTI-LINGE

Català africà: Els encenalls s'empassen per les senalles. Setze agutzils s'han emmatzinat amb brots d'etzavara, i els nois s'esquitxen amb xerigot.

INVENTS i INVENTORS

Qui va inventar el rellotge de butxaca?

I el microscopi qui l'inventà?

SUPERSTICIONS QUE FAN RIURE

Quan xiulen les orelles és que parlen d'un: si és la dreta parlen bé, si és l'esquerra mal i si són les dues és que hi ha opinions trobades.

RIULET

SOLUCIONS DEL NÚMERO ANTERIOR:

Endevinalles: 1.ª El ganivet; 2.ª El cotxer; 3.ª La lletra F.—*Aforistic:* Després té remordiments.—*Logogrif:* Muntador.—*Ambidexte:* Roma-Amor —*Combles:* 1.ª Matar el temps; 2.ª Que vagi a Sevilla i el coneixin per l'asiento; 3.ª Aixecar falsos testimonis.—*Invents:* La pólvora l'inventà en 1336 Bertold Schawarz, benedictí; l'impremta Gutemberg en 1440.

HAN ENVIAT SOLUCIONS:

Na Roser Pau i N'Assumpció Raventós, de Begues (Barcelona).

MERCERIA
LES MILLORS NOVETATS
ALS PREUS MES BAIXOS

VIDUA RIERA

EXTENS ASSORTIMENT

CARRER DELS CABRITS

• Castelló d'Empúries •

RADIO per a totes les ondes i per a
tots els corrents, solament amb els
SUPERHETERODINS

«EMERSON» i «COLONIAL»

PREUS LIMITATS.

F. Montalat

F. MACIÀ. 4 HOSPITALET

EXCURSIONISTES!

FUTBOLISTES!

Pels vostres viatges dirigiu-vos a

Autos Amadeu Ruiz

PORT DE LA SELVA - TEL. 11

Fusteria Mecànica

de

JOSEP JENIS

Bons preus, promptitud i solidès

CASTELLO D'EMPÚRIES

ACURAT TALLER MECANIC

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

SASTRERIA "MODEL"

DE

J. OLIVERAS

TRAJOS A MIDA PER A HOMES
I SENYORES.

GRAN XIC. — ELEGÀNCIA.

Carrer Agramont. 2

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

NO HO OBLIDEU!!

FERRETERIA

ANDREU SUÑER

Rambla, 3 i 4-Girona, 25-Telèf. 116

FIGUERES

Es la més important de la comarca

Les millors novetats per a
PRIMAVERA I ISTIU
no dubti que les trobarà als

Magatzems Fortunet

de FIGUERES

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora
TANCAT ELS DIES FESTIUS

AUTOS GREGORI

FIGUERES

Servei diari de Castelló a Figueres-Roses-Cadaqués.
Cotxes Pullmans per a grans excursions. ♦ Taxis.

Plaça Pi Margall, 4 - Telèfon 30 - FIGUERES

DISPONIBLE

COMESTIBLES i MOLTS ALTRES
OBJECTES ♦ Acreditada casa de

Constantí ontelara

Castelló d'Empúries

Rosa Sala Saló

Us ofereix «Calats» de màquina,
perfectes, ràpids, variats. —

Molt econòmics

Plaça del 14 d'abril, n.º 3

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

BANC DE FIGUERES

de Ll. Vergés Vilanova

Canvi de monedes, Pagament de
cupons, Compra-venda de valors
i demés operacions de banca.

Plaça Pi i Margall (La Palmera)

FIGUERES

CLÍNICA DENTAL

LL. COLL DE CENDRA, ODONTÓLEG

Consultes de 9 a 1 del matí i de 3 a 7 de la tarda

Rambla, 31 - Telèfon 131

FIGUERES